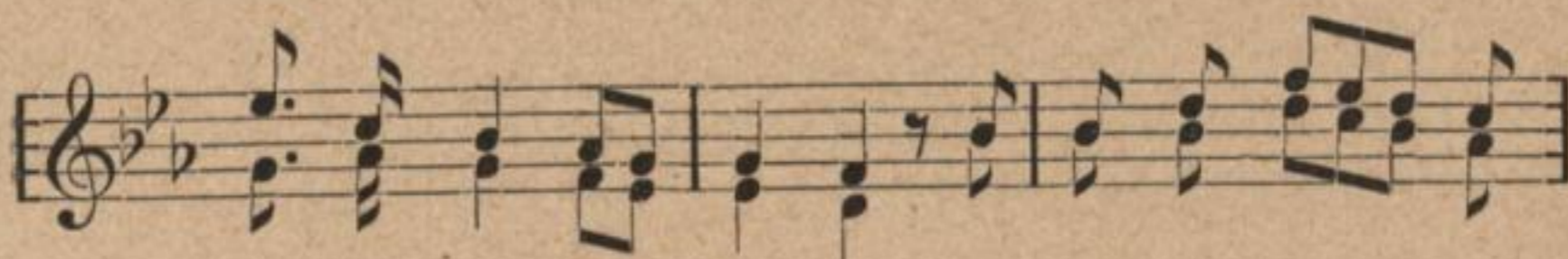

50. Zrudna kermuša.

Ludowy spěw.

1. Ha cy - ła wjes so skha-džu-je, dže

rej-wać na ker-mu-šu. Haj džens so wšit - ko

zra-du - je; ja že - lu lu - bu du - šu.

2. Mi rejowanje zašlo je, wšě směchi a wša hara. Pisk hercow njezwjesela mje. Ja žarować mam jara.

3. Hdžež wšitke džensa holey su, njej' pódla moja Hanka. Ach jeje swěrnju wutrobu row čěmny hižo zamka.

4. Kaž jehnjatko tak sčěrpnja bě, zo česćachu ju wšudžom. Štóž je ju znał, tón prajić wě, kak lubješe so ludžom.

5. Ha njedawno so hišće ja z njej wjerćach wokol' meje. Ze spěwom, žortom, hač bu ćma, naj' wozbožachu reje.

6. Ha ze wšěm spěchom kłobučk mi wza jejna ručka běła. Bant zeleny mi na njón zwi, so lubje na mnje směwa.

7. Mój Božo, štó by bojał so, hdyž tehd' ju z džakom košach, zo budže čorne wšitko to, štož zelene tam nošach.